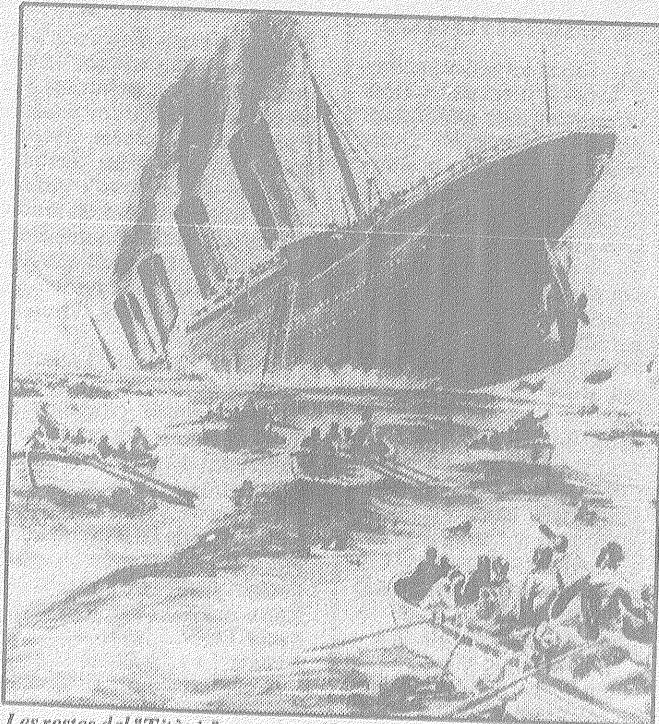

La curiositat condemnada

EL rescat de les restes del "Titanic" continua motivant una forta controvèrsia. El naufragi del gran transatlàctic és un dels successos d'aquest segle que han impressionat d'una manera més duradora la imaginació de la gent. Això es deu, potser, al fet que el "Titanic" era un monument a la supèrbia humana: un luxosíssim hotel flotant capaç per a més de 2.000 passatgers (no tots de primera, és clar), una enorme nau de 46.329 tones impulsada per 46.000 cavalls de vapor. La tècnica més avançada de la seva època la feia, segons els seus constructors, insumergible, fins al punt que només l'equiparen amb llanxes de salvament per a 1.000 persones, menys de la meitat de les que podia transportar el "Titanic" quan naufragà, la nit del 13 al 14 d'abril de l'any 1912. L'exès de confiança dels enginyers navals va costar més de 1.500 vides, comptant-hi aristòcrates, milionaris, gent coneiguda i molta d'anònima que feia de farciment. Va circular de seguida la llegenda —o la veritat engalanada amb la imaginació— que les caixes fortes del "Titanic" contenien veritables tresors. Però estava submergit a una profunditat de 3.000 metres, la qual cosa feia pràcticament impossible la recuperació de béns i de valors.

Tanmateix, ens hem anat acostumant que les impossibili-

Les restes del "Titanic", encara polèmiques després de setanta-cinc anys

tats tècniques soLEN ésser provisionals i que cada dia que passa en vencem alguna. Per fi, va arribar el moment en el qual un equip tècnic que compta amb la valiosa ajuda del comandant Cousteau (expert en exploracions submarines) aconseguí d'arribar fins a les restes del "Ti-

tanic", fotografiar-lo de front i de perfil i començar a extreure'n peces, amb la promesa de pescar totes les importants.

En aquest punt de l'episodi han sorgit veus dolgudes que parlen de profanació. Alguns supervivents del naufragi i descendents de les víctimes consi-

deren que el gran transatlàctic enfonsat s'havia de deixar tal com estava, en qualitat de mau-souleu a la memòria dels morts marítims.

Exageració

A mi, aquesta actitud em sembla exagerada. Si aconseguia de consolidar-se el triomf, l'arqueologia en resultaria greument perjudicada, perquè no podríem tocar res de sota terra ni de dins l'aigua, amb gran contrarietat de la tafanaria humana, partidària d'excavar i de xipollar per veure si treu l'entrellat de la seva pròpia història.

Inevitablement, ha fet aparició el to apocalíptic i ja hi ha qui augura que els profanadors se'n faran set pedres. Si això arribava a ocórrer em semblaria una injustícia flagrant.

Però de tranquil del tot no ho estic, perquè em ve a la memòria que els descobridors —i furgadors— de la tomba de Tutankamon van ésser víctimes d'una maledicció que, en fer-se efectiva, es diu que els va baldar. I no hi ha pas tanta diferència de temps històric entre el naufragi del "Titanic" i el descobriment de la tomba de Tutankamon. Deu anys escassos, els que van de 1912 a 1922. Avui dia no són res...

PERE CALDERS

PEUGEOT 505

E
l any
centi
seva
tarer
gua
chon
d'aqu
public
mits
maci
guatq
púrie

Jos
revist
l'esme
pràcti
vant
Chom
lant le
respon
que ne
En aqu
"Para
el teòr
pa i p
seva te

Din
tudis,
mits" i
Xavier
cia ling
miratge
són so
glòstic
bé s'in
Willem
dos esp
ca, un
sobre la
concret

Cultur
D'alt
"Cultur
revista
dedica
forma 1